

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 3C/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620202482
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2020:2620202482.2

Uznesenie

Okresný súd Senica v právnej veci žalobkyne: W.. Z. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX I., právne zastúpená: JUDr. Mária Trylčová, advokátka, so sídlom J. Kráľa 738/12, 905 01 Senica, IČO: 31 141 935, proti žalovanej: D.. K. I., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX I., právne zastúpená: AK Machová s.r.o., so sídlom Sasinkova 886/16, 909 01 Skalica, IČO: 36 864 544 rozhodujúc o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia takto

rozhodol:

I. Súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia **z a m i e t a** .

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.10.2020 domáhala zriadenia zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo v prospech žalobkyne na nehnuteľnostiach, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej, zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. I. a obec I., Okresný úrad I., katastrálny odbor a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne. Svoj návrh odôvodnila tým, že má pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu z ústne uzatvorenej Zmluvy o pôžičke na sumu 110.000,- € medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovanej, neb. S.. K. I. Dižník neb. K. I. písomne uznal tento dlh dňa 14.12.2018 a dňa 25.12.2018 zomrel. Žalobkyňa si dňa 8.2.2019 v dedičskej veci po neb. K. I. prihlásila do dedičského konania, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5D/2/2019, Dnot 1/2019 svoju pohľadávku v sume 110.000,- €, ktorá jej k dnešnému dňu nebola splatená. Pohľadávka je splatná dňa 31.12.2020. Uznesenie 5D/2/2019-329 ktorým bolo prejednané dedičstvo po poručiťelovi S.. K. I. nadobudlo právoplatnosť dňa 1.6.2019 a jeho výlučnou dedičkou sa stala žalovaná. K uzatvoreniu dohody o splatení dlhu medzi žalobkyňou a žalovanou neprišlo. Žalobkyňa dňa 13.6.2019 podala návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanej na zabezpečenie pohľadávky záložným právom, ktorému súd prvej inštancie vyhovel a zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach, no Krajský súd v Trnave ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Žalobkyňa uvádza, že má vedomosť, že nehnuteľnosti uvedené v návrhu žalovaná predáva a z toho dôvodu má obavu, že v čase keď nastane zročnosť pohľadávky, teda 1.1.2021, túto už nebude z čoho uspokojiť, nakoľko žalovaná už nebude vlastniť žiadny majetok.

2. Dňa 14.10.2020 bolo tunajšiemu súdu doručené i vyjadrenie žalovanej k návrhu žalobkyne, v ktorom poukazuje už na právoplatne skončené konanie vedené pred Okresným súdom Senica pod sp. zn. 7C/23/2019, pričom predmetný návrh považuje za skutkovo zhodný, čím má teda za to, že uvedená skutočnosť zakladá prekážku podania novej zhodnej žaloby. Zároveň žalovaná uvádza, že sa žalobkyňa okrem zriadenia záložného práva domáha i uloženia povinnosti podať žalobu vo veci samej v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, k čomu však i odvolací súd v predchádzajúcej právoplatne skončenej veci vyslovil právny názor, a to taký, že konanie vo veci samej by bolo vzhľadom na splatnosť dlhu,

ktorá je ku dňu 31.12.2020 vyhodnotená ako predčasná. S poukazom na dátum splatnosti dlhu má žalovaná za to, že samotná existencia peňažného dlhu ako takého nie je dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaná nesúhlasí s vyjadrením žalobkyne, že úmyslom predaja majetku je obísť uspokojenie pohľadávky žalobkyne. Práve postupným speňazovaním majetku sa žalovaná snaží uhradiť všetkých veriteľov v dedičskom konaní, teda aj žalobkyňu. V prípade, že by jej bola možnosť nakladania s majetkom obmedzená, nemala by inú možnosť získať peňažné prostriedky na úhradu záväzkov nadobudnutých v dedičskom konaní. Poukazujúc na nesplnenie potreby naliehavosti a primeranosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia navrhuje žalovaná, aby súd návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

3. Podľa § 343 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

4. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

5. Podľa § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

6. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

7. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. O zabezpečovacom opatrení súd spravidla rozhoduje bez nariadenia pojednávania a bez výsluchu účastníkov konania. Základnými predpokladmi zriadenia zabezpečovacieho opatrenia sú:

- a/ zabezpečovacie opatrenie možno zriadiť len návrh,
- b/ spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty,
- c/ zriadenie záložného práva bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku,
- d/ existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

10. S ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti prípadu, po oboznámení sa s obsahom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, predložených listinných dôkazov, vyjadrenia žalovanej a taktiež s prihliadnutím na právny názor Krajského súdu v Trnave vyjadrený v uznesení sp. zn. 27Co/5/2020-95 zo dňa 20.3.2020 v už právoplatne skončenej veci týkajúcej sa obdobného návrhu podaného žalobkyňou dňa 13.6.2019, kde mal súd za to, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, najmä, že zabezpečovacie opatrenie bolo v danej veci nariadené súdom pred začatím konania vo veci samej, následne by bolo teda nevyhnutné začať konanie vo veci samej a nakoľko dlh žalovanej je splatný 31.12.2020, bolo preto dôvodné sa domnievať, že žaloba voči žalovanej, predmetom ktorej by bolo zaplatenie sumy 110.000,- € by bola vyhodnotená ako predčasná. Potreba zriadenia záložného práva nebola teda v tom čase osvedčená, čo samo o sebe postačovalo na zamietnutie návrhu žalobkyne. Žalobkyňa aj v návrhu v konaní sp. zn. 3C/37/2020 namietala, že v okamihu, keď bude nárok žalobkyne uplatniteľný na súde, teda po uplynutí doby splatnosti pohľadávky, už tu nebude majetok, z ktorého by bolo možné pohľadávky žalobkyne uspokojiť. Snaha žalovanej speňažiť majetok na uspokojenie pohľadávok z dedičského konania automaticky však neznamená, že po splatnosti pohľadávky už nebude z čoho uspokojiť pohľadávku žalobkyne. Naďalej tiež platí tak ako konštatoval Krajský súd Trnava vo vyššie uvedenom uznesení, že pohľadávka žalobkyne ani v súčasnosti nie je splatná, i keď splatnosť pohľadávky nastane už 31.12.2020. Aj v danom prípade predčasnosť podaného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je postačujúca na jeho zamietnutie a z tohto dôvodu sa súd ďalšími žalobkyňou namietanými skutočnosťami nezaoberal.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalovanej priznal ich plnú náhradu, nakoľko bola v konaní úspešná v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania

súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd nevyhovel návrhu žalobkyne na zriadenie (sudcovského) záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej a preto návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje, v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).